

Sygn. akt IV CSK 22/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

Protokolant Izabela Czapowska

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa "B." Spółki Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w L.

przeciwko Własnościowej Spółdzielni Mieszkaniowej "N." z siedzibą w L.

o nakazanie przyjęcia w poczet członków,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej

w dniu 2 października 2014 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 września 2013 r.,

- 1. oddała skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 22 lutego 2013 r. oddalił powództwo Syndyka masy upadłości Przedsiębiorstwa „B.” S.A. w upadłości likwidacyjnej skierowane przeciwko Własnościowej Spółdzielni Mieszkaniowej „N.” o nakazanie, na podstawie art. 17¹⁸ ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 200 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1222), przyjęcia w poczet członków, a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 4 września 2013 r. oddalił apelację powoda. Rozstrzygnięcie to zapadło po ustaleniu następującego stanu faktycznego i przedstawionej poniżej ocenie prawnej.

W dniu 27 kwietnia 2004 r. Przedsiębiorstwo „B.” S.A. i Spółdzielnia Budowlano - Mieszkaniowa „K.” zawarli dwa porozumienia. Pierwsze, nr 1/2004, zawierało oświadczenia, że strony rozwiązują umowę o roboty budowlane i zawierają porozumienie w sprawie ostatecznego rozliczenia kwot należnych Przedsiębiorstwu z tytułu wykonanych robót budowlanych i roszczenia o zwrot wkładu budowlanego wpłaconego na podstawie umowy z roku 1999. Z porozumienia również wynikało, że Spółdzielnia uznaje wobec Przedsiębiorstwa dług z tytułu należności głównej w kwocie 5.983.421, 82 zł i kwota ta wyczerpuje roszczenia Przedsiębiorstwa z obu wymienionych umów. Spółdzielnia zobowiązała się zapłacić Przedsiębiorstwu 2,8 mln zł do 30 września 2004 r., co miało skutkować zwolnieniem jej z reszty długu, a w wypadku niewywiązania się z tego obowiązku miała uiścić całą dłużną kwotę z odsetkami. W drugim porozumieniu, nr 2/2004 r. Spółdzielnia zobowiązała się w terminie do 14 maja 2004 r. przyjąć Przedsiębiorstwo w poczet członków Spółdzielni oraz zawrzeć umowy o ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do ośmiu lokali, z jednoczesnym zaliczeniem długu w kwocie 5.983.421,82 zł na poczet wkładów budowlanych oraz wszelkich opat związanych z lokalami (§ 1). Strony również postanowiły, że umowy o ustanowienie praw do lokali będą zawierały postanowienia o możliwości odstąpienia od nich przez Spółdzielnię w przypadku zrealizowania przez Spółdzielnię zobowiązania zapłaty na rzecz Przedsiębiorstwa kwoty 2,8 mln zł w terminie do 30 września 2004 r. W przypadku uchylania się przez Spółdzielnię od wykonania zobowiązania określonego w § 1 tego

porozumienia traciło moc porozumienie nr 1/2004 w sprawie ostatecznego rozliczenia.

W dniu 14 maja 2004 r. pomiędzy Spółdzielnią „K.” a Przedsiębiorstwem „B.” doszło do zawarcia ośmiu umów o ustanowienie spółdzielczych własnościowych praw do lokali, zgodnie z porozumieniem nr 2/2004 - celem zabezpieczenia płatności długu określonego w porozumieniu nr 1/2004. Z umów wynikało, że z chwilą zawarcia danej umowy Przedsiębiorstwo uzyskuje własnościowe prawo do oznaczonego lokalu, a Spółdzielnia z chwilą podpisania umowy zobowiązuje się przyjąć go w poczet członków.

W dniu 7 września 2004 r. w sprawie oznaczonej sygn. I C .../04 Przedsiębiorstwo „B.” wystąpiło przeciwko Spółdzielni „K.” z żądaniem przyjęcia w poczet członków. W stosunku do Spółdzielni „K.” upadłość likwidacyjną ogłoszono w dniu 14 lutego 2005 r., a w stosunku do Przedsiębiorstwa „B.” – w dniu 27 maja 2005 r. W toku procesu, w dniu 26 maja 2006 r., rada wierzycieli „B.” podjęła uchwałę, z której wynikało, że wyraża zgodę na zawarcie w sprawie I C .../04 ugody na takich warunkach, że Przedsiębiorstwu zostaną przyznane spółdzielcze własnościowe prawa do czterech lokali, a syndyk masy upadłości Spółdzielni przyjmie Przedsiębiorstwo w poczet członków, uzyska pozwolenia na użytkowanie lokali i zobowiąże się do wykonania prac związanych z uzyskaniem dojścia do tych lokali. W dniu 19 grudnia 2006 r. syndycy zwarli porozumienie, z którego wynikało, że „B.” będzie przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do czterech lokali, co nastąpi po wyrażeniu zgody na zawarcie tego porozumienia przez sędziego komisarza lub radę wierzycieli i przyjęciu „B.” w poczet członków Spółdzielni „K.”, a „B.” zostanie przyjęty w poczet członków z chwilą cofnięcia wszelkich pozwów przeciwko Spółdzielni, po wypełnieniu deklaracji członkowskiej i spełnieniu pozostałych warunków wymaganych statutem Spółdzielni. W następstwie tego porozumienia, pozew w sprawie I C .../04 został cofnięty ze zrzeczeniem się roszczenia, a 30 stycznia 2007 r. sąd umorzył postępowanie w sprawie. Uchwałą z dnia 16 marca 2007 r. syndyk masy upadłości Spółdzielni „K.” przyjął Przedsiębiorstwo „B.” w upadłości likwidacyjnej w poczet członków, a 23 marca 2007 r. syndycy powołując się na porozumienie z 19 grudnia 2006 r. zwarli umowę o ustanowienie spółdzielczych własnościowych praw do lokali. W umowie zostało

wskazane, że „B.” został przyjęty w poczet członków „K.” na mocy uchwały z dnia 16 marca 2007 r. i z chwilą zawarcia umowy uzyskuje spółdzielcze własnościowe prawa do czterech opisanych w umowie lokali.

W dniu 2 kwietnia 2009 r. syndyk masy upadłości Spółdzielni „K.” sprzedał pozwanej Spółdzielni użytkowanie wieczyste nieruchomości wraz z prawem do budynków, przy czym w akcie notarialnym obejmującym sprzedaż złożył oświadczenie, że w budynkach tych są lokale, do których z tytułu spółdzielczych własnościowych praw do lokali są uprawnione oznaczone osoby, w tym Przedsiębiorstwo „B.”, do czterech lokali.

Syndyk masy upadłości Przedsiębiorstwa „B.” wystąpił 16 września 2009 r. do pozwanej o przyjęcie Przedsiębiorstwa w poczet członków powołując się na art. 17¹⁸ ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Ponieważ pozwana odmówiła wskazując, że członkostwo Przedsiębiorstwa „B.” w Spółdzielni „K.” nie powstało, wobec podjęcia czynności w tym przedmiocie przez organ nieuprawniony, doszło do wszczęcia postępowania w sprawie niniejszej.

Sądy, dokonując oceny prawnej niespornego w istocie między stronami przytoczonego powyżej stanu faktycznego, zgodne były w jego ocenie prawnej, prowadzącej do oddalenia powództwa i apelacji. Jak wskazał Sąd Apelacyjny, uwzględnienie powództwa opartego na przepisach art. 17¹⁸ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i art. 64 k.c. w związku z art. 1047 k.p.c. wymagało wykazania, że powód był członkiem Spółdzielni Budowlano - Mieszkaniowej „K.” Dowodząc tej okoliczności powód powoływał się na dwa źródła swego członkostwa, to jest porozumienie nr 2/2004 z 27 kwietnia 2004 r. i umowy z 14 maja 2004 r. a nadto uchwałę syndyka z dnia 16 marca 2007 r. Żadne jednak z tych zdarzeń nie skutkowało powstaniem członkostwa. Czynności dokonane w roku 2004 mogły, w ocenie Sądu Apelacyjnego, prowadzić co najwyżej do powstania roszczeń Przedsiębiorstwa o członkostwo w Spółdzielni oraz ustanowienie spółdzielczych praw do lokali, roszczenia te jednak nigdy nie zostały skutecznie zrealizowane. Ubiegając się o członkostwo powód miał obowiązek złożyć deklarację członkowską w formie pisemnej pod rygorem nieważności; forma ta wyłącza możliwość udowodnienia powstania członkostwa *per facta concludentia*. Po złożeniu deklaracji zarząd Spółdzielni miał obowiązek podjąć uchwałę o przyjęciu powoda w poczet

członków, przy czym przyjęcie powinno być potwierdzone podpisami dwóch członków zarządu lub osób upoważnionych przez zarząd, na deklaracji, z podaniem daty uchwały. Podjęcie uchwały jest czynnością nieodzowną i nie można jej zastąpić innym zdarzeniem prawnym. Powód nie udowodnił, że takie czynności miały miejsce przed czynnościami syndyka dokonanymi w roku 2007. Uwzględnivszy powyższe oraz, że w stanie prawnym obowiązującym do 30 lipca 2007 r. ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mogło nastąpić wyłącznie na rzecz członka spółdzielni, za nieuprawnione uznał Sąd stanowisko powoda, że mógł się stać członkiem Spółdzielni „K.” na podstawie ośmiu umów z dnia 14 maja 2004 r. Do nabycia członkostwa w Spółdzielni nie doszło również w wyniku uchwały podjętej przez syndyka masy upadłości Spółdzielni „K.”, syndyk nie był bowiem organem właściwym do podjęcia uchwały w przedmiocie członkostwa. Kompetencja w tym zakresie przysługiwała zarządowi Spółdzielni; kompetencja syndyka ograniczona była do zarządu majątkiem upadłego stanowiącym masę upadłości. W skład masy upadłości wchodziły zbywalne prawa majątkowe służące zaspokojeniu wierzycieli, członkostwo zaś jest prawem niemajątkowym, o charakterze osobistym, dlatego nie syndyk ale zarząd Spółdzielni powinien był zaspokajać roszczenie powoda o członkostwo; uchwała syndyka z dnia 16 marca 2007 r. była zatem nieważna.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego opartej na podstawie z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powód zarzucił naruszenie art. 144 § 1, art. 173 i art. 75 § 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm., dalej jako PrUpN), art. 17¹ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz.1116, dalej jako u.sp.m.) w związku z art. 134 ustawy prawo spółdzielcze oraz naruszenie art. 65 k.c.

We wnioskach skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i orzeczenia co do istoty sprawy przez nakazanie pozwanej przyjęcia Przedsiębiorstwa „B.” S.A. w upadłości likwidacyjnej w poczet jej członków ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 75 PrUpN, jeżeli ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku upadłego, upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości, a uprawnienia te i związane z nimi obowiązki przejmuje syndyk (art. 173 PrUN). Kompetencja syndyka obejmująca zarządzanie, korzystanie i rozporządzanie mieniem upadłego dotyczy zatem tylko tego mienia, które stanowiąc masę upadłości służy, przez jej likwidację, zaspokojeniu tych wierzycieli, których wierzytelności zostały umieszczone na liście. Likwidacja masy upadłości następuje co do zasady przez sprzedaż: przedsiębiorstwa upadłego, lub jego zorganizowanych części, przez sprzedaż nieruchomości i ruchomości, przez ściągnięcie wierzytelności (art. 311 PrUpN), a więc w sposób, który prowadzi do zebrania środków pieniężnych, z których następuje zaspokojenie wierzycieli. Powyższe jasno wskazuje, że kompetencja syndyka przedmiotowo wiąże się ściśle z tym, co ustawa zalicza do masy upadłości a z punktu widzenia celu, z tym, do czego masa upadłości służy. Stosunek członkostwa w spółdzielni jest kwalifikowany jako stosunek cywilnoprawny regulowany przepisami prawa prywatnego oraz postanowieniami statutu. Do jego nawiązania dochodzi na skutek dwustronnej czynności prawnej, przy czym oświadczenie woli ze strony spółdzielni, w formie uchwały, złożyć może ten tylko organ, którego do tej czynności uprawnia statut. Jeżeli podjęć próbę zdefiniowania samego pojęcia członkostwa, należałoby powiedzieć, że jest to indywidualna i osobista przewidziana przez prawo więź łącząca spółdzielnię z członkiem. Biorąc z kolei pod uwagę, że z nawiązanego stosunku członkostwa wynikają dla członka tak prawa organizacyjne przewidziane w ustawie i statucie jak i prawa majątkowe, można, wiążąc je w funkcjonalne zestawy, stwierdzić występowanie w stosunku członkostwa praw podmiotowych bezwzględnych i względnych, te zaś mogą być majątkowe i niemajątkowe. Jeżeli danej osobie przysługuje roszczenie o przyjęcie w poczet członków a więc roszczenie o nawiązanie członkostwa, to roszczenie takie zgodnie jest uznawane w orzecznictwie za niemajątkowe, osobiste. Nie sposób więc przyjąć, że tak rozumiany stosunek członkostwa, czy też prawo do członkostwa przynależy do masy upadłości. Art. 134 ustawy prawo spółdzielcze stanowi, że przepisy

o organach spółdzielni stosuje się także podczas postępowania upadłościowego, jeżeli z przepisów prawa upadłościowego nie wynika inaczej. Oznacza to, że statutowe organy spółdzielni zachowują kompetencje w zakresie tych czynności, które nie są czynnościami zarządzania i rozporządzania mieniem upadłej spółdzielni, są więc one uprawnione do dokonywania, w granicach zachowanej kompetencji, skutecznych czynności prawnych; w odniesieniu do uchwały o przyjęcie w poczet członków oznacza to wyłączenie kompetencji syndyka. Dokonanie czynności prawnej przez podmiot nie mający kompetencji do tego skutkuje nieważnością tej czynności. Zagadnienie skutków dokonania czynności prawnej w charakterze organu osoby prawnej bez kompetencji do tego, było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 14 września 2007 r. III CZP 31/07 (OSNC 2008/2/14). W uchwale tej wyrażono pogląd, który Sąd Najwyższy w składzie jak niniejszy podziela, że sankcją dla działania w imieniu osoby prawnej w charakterze jej organu bez kompetencji do tego, jest - przy zastosowaniu analogii do art. 103 § 1 i 2 k.c. - sankcja bezskuteczności zawieszony. Przy tego rodzaju sankcji czynność prawna może być potwierdzona w określonym czasie przez właściwy organ tej osoby prawnej. Brak potwierdzenia skutkuje nieważnością czynności. Jakkolwiek nie budzi wątpliwości, że syndyk nie ma statusu organu osoby prawnej będącej w upadłości, to jednak sytuacja w rozpoznawanej sprawie jest porównywalna z omawianą w powołanej uchwale. Co do potwierdzenia czynności, uwzględnić należy, że Spółdzielnia „K.” w wyniku zakończenia postępowania upadłościowego została wykreślona z rejestru spółdzielni. Utrata bytu prawnego przez Spółdzielnię definitywnie wykluczyła więc możliwość potwierdzenia przez właściwy organ czynności dokonanej przez syndyka. W tej przeto sytuacji, czynność przyjęcia powoda w poczet członków, jako dokonana przez "fałszywy organ" Spółdzielni, wobec braku potwierdzenia (art. 103 § 1 k.c. *per analogiam*), musi być uznana za nieważną.

Wywodzenie kompetencji syndyka do podjęcia uchwały w przedmiocie przyjęcia w poczet członków z nierozzerwalnego, jak dowodził skarżący, związania członkostwa z prawem do lokalu jako prawem majątkowym, co przy przyjęciu konstrukcji praw związanych czyni członkostwo, zdaniem skarżącego, prawem

majątkowym, czy też mieszanym, nie jest trafne. Jakkolwiek istotnie do dnia 31 lipca 2007 r. w obowiązującym porządku prawnym spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu było związane z członkostwem, obowiązujący bowiem do tego dnia art. 17¹ u.sp.m. stanowił, że umowa o ustanowienie takiego prawa może być zawarta z członkiem spółdzielni, to jednak związenie członkostwa z prawem do lokalu nie przedstawia się analogicznie jak w konstrukcji praw związanych. Konstrukcja związków praw dość klarownie przedstawia się przy służebności gruntowej, a także występuje przy odrębnej własności lokalu, gdzie udział w nieruchomości wspólnej jest prawem związanym z prawem głównym jakim jest odrębna własność lokalu (art. 3 ustawy o własności lokali) oraz przy użytkowaniu wieczystym gdzie własność budynków przysługująca użytkownikowi wieczystemu jest prawem związanym z prawem głównym jakim jest użytkowanie wieczyste (art. 235 § 2 k.c.). W tej konstrukcji oba prawa są prawami do rzeczy stąd prawa związane z własnością (użytkowaniem wieczystym) uważa się za części składowe nieruchomości (art. 50 k.c.), co jedynie wyłącza ich samodzielność w obrocie, dopóty dopóki to prawne związenie istnieje. W obowiązującym porządku prawnym konstrukcja związków praw nie przewiduje również, że prawa związane ulegają absorpcji, że zanika potrzeba ich dalszej indywidualizacji czy też, że połączenie jednego prawa z innym wywiera wpływ na strukturę praw związanych.

Poczynając od 15 kwietnia 2004 r. w obrocie nie występował już związek członkostwa ze spółdzielczym własnościowym prawem do lokalu, a do 31 lipca 2007 r. związek ten występował tylko na etapie ustanawiania prawa rzeczowego. Od tej też daty spółdzielnia nie może ustanawiać nowych spółdzielczych własnościowych praw do lokalu (art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz zmianie niektórych ustaw, Dz.U. z 2007 r., Nr 125, poz. 873 ze zm.). W zakresie obrotu związek członkostwa z własnościowym spółdzielczym prawem do lokalu został wyeliminowany w związku z wejściem w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 2004 r. sygn. K 32/03 stwierdzającego utratę mocy obowiązującej przez art. 17² ust. 2 u.sp.m., który wiązał skuteczność zbycia tego prawa z przyjęciem nabywcy w poczet członków. Nawet jednak ten związek a także utrzymywana do 31 lipca 2007 r. więź członkostwa i prawa do lokalu na etapie powstawania prawa

rzeczowego, nie usprawiedliwiają wniosku, że przez takie związanie członkostwo stawało się prawem majątkowym czy też mieszanym, o którym mógł decydować syndyk. Przeczy temu struktura stosunku członkostwa.

Niezależnie od poglądu o majątkowym charakterze członkostwa, którego, jak wykazano, nie można podzielić, skarżący w skardze kasacyjnej dowodził, że jeżeli przyjęcie w poczet członków następuje w związku z ustanowieniem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, a więc w celu rozporządzenia majątkiem spółdzielni to ta okoliczność uzasadnia wniosek o kompetencji w tym zakresie syndyka. Pozostawienie bowiem zarządowi uprawnienia do przyjmowania w poczet członków (przyjmowania po to, aby skutecznie ustanowić prawo majątkowe) oznaczać będzie, że zarząd ma prawo decydować o sposobie likwidacji składników masy upadłości co w świetle prawa upadłościowego i naprawczego nie jest dopuszczalne. Zdaniem skarżącego, bez ustanowienia prawa nie było możliwości jego sprzedaży w ramach likwidacji składników masy upadłości.

Jest to pogląd nietrafny. Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu jest ograniczonym prawem rzeczowym, prawem na prawie cudzym. Jest zbywalne i dziedziczne. Przez zbywalność należy rozumieć uprawnienie tego członka, któremu prawo przysługuje, do rozporządzenia nim. Spółdzielni takie prawo (poza szczególną sytuacją przewidzianą w art.17¹⁰ u.sp.m., bez znaczenia dla sprawy niniejszej) nie przysługuje. Z chwilą ustanowienia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu na rzecz oznaczonej osoby – członka spółdzielni, staje się ono aktywem w majątku członka. W odniesieniu do majątku spółdzielni prawo to, będąc obciążeniem nieruchomości spółdzielczej, powinno być traktowane jako pasywo. Wynikająca z art. 75 w związku z art. 173 PrUpN kompetencja syndyka do rozporządzania mieniem należącym do masy upadłości niewątpliwie obejmowała również uprawnienie (do dnia 31 lipca 2007 r.) do ustanowienia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, w pojęciu rozporządzenie składnikami masy upadłości mieści się bowiem również obciążenie nieruchomości prawem rzeczowym. Ustanowienie własnościowego prawa do lokalu, a więc obciążenie masy upadłości (składnika tej masy), jakkolwiek jest czynnością podjętą „w postępowaniu obejmującym likwidację majątku upadłego” i należy do syndyka, to jednak nie jest czynnością zmierzająca w sposób przewidziany w art. 311 PrUN

do likwidacji masy upadłości; syndyk, w ramach likwidacji składników masy upadłości, nie mógłby bowiem sprzedać spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu należącego do członka. Sprzedaż natomiast nieruchomości spółdzielczej obciążonej takim prawem byłaby oczywiście sprzedażą dokonaną w postępowaniu upadłościowym, co zresztą w okolicznościach sprawy nastąpiło. W świetle powyższego stanowisko skarżącego, że przez wyrażenie zgody na członkostwo w spółdzielni zarząd otrzymuje uprawnienia decyzyjne w zakresie likwidacji masy upadłości, jest nietrafne.

Nie można też zgodzić się ze skarżącym co do naruszenia przez Sąd art. 65 k.c. przez niezastosowanie i przyjęcie, że umowy z 14 maja 2004 r. nie wyrażały zgodnego zamiaru stron, aby ich mocą dokonać przyjęcia powoda w poczet członków i następnie ustanowić na jego rzecz spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Poddając analizie treść tych umów i towarzyszących im okoliczności, sądy dokonały ich wykładni z uwzględnieniem wskazań wynikających z powołanego przepisu. Za trafny poczytać należy wyniki z tych analiz wniosek, że wskazane umowy mogły stanowić dla powoda źródło roszczenia o przyjęcie w poczet członków, brak jednak było podstaw do przyjęcia, że zawierały one zarówno deklarację członkowską powoda wyrażającą ofertę nawiązania stosunku członkostwa jak i uchwałę zarządu Spółdzielni „K.” w tym przedmiocie.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 398²¹ w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 w związku z § 5 i § 12 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).